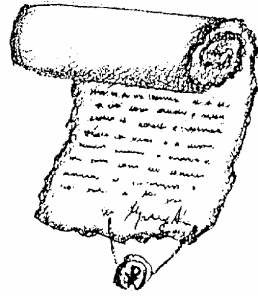

Hírlevél

A NAGYTÉNYI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
BELSŐ LAPJA

1999. Nagyszombat

VII. évfolyam 1. szám

Húsvéti gondolatok (a felnőtt hittanórákon)

A húsvéti gondolatokban, atmoszférában elmélyülni szándékozók számára szépen kikerekedett a nagyböjti péntek esték programja: Keresztút – Szentmise – hittanóra.

A keresztút hatásos ébresztője a nagyböjti hangulatnak, meditációnak. Krisztus kínszenvedéseinek állomásai jól követhetőek, szemléletesek. Az Istenember és egyéni sorsunk párhuzamai vagy ellentétei mélyen átélhetőek. Érzelmi és értelmi töltést adnak a közös imához. A keresztútnak ezért vannak mély gyökerei például a néphagyományokban, s ezért népszerű imaforma ma is. (Tényben is, hiszen rendszeresen negyven fölött volt a lélekszám)

Körülbelül érzi ezt az ember, de bennem így csak akkor tudatosult, amikor megfogalmazva elhangzott nemrég az egyik hittanórán.

A farsang elmúltával a hittanórákon áttértünk a Nagyböjtre, Húsvétra. Sok szerteágazó témát érintettünk, amelyekből néhányat kiragadva ízelítőül megkísérlek továbbadni:

- Rómában régen a nagyböjt első miséjére egy gyülekező állomáshelyről – a stáció templomából – egy másik templomba a pápa vezetésével, körmenettel vonult át a papság és a hívek. Mikor a résztvevők létszáma nagyon megnőtt, több körmenetre oszlottak, s az egység jeleként a pápa a stáció-templomokba ostyát küldött. Ennek emléke ma, hogy a Szentmisén a pap az átváltoztatott ostya egy kis darabkáját az átváltoztatott borba ejti.

- Pilinszky János filozofikus gondolatait hozta közelebb hozzánk az egyik óra, amelyen prózájából – A szög és az olaj című kötetből – hallottunk egy rövid írást. Azt fejtegette, hogy a bűn, az rombolás. Az elkövetett rombolás hatása helyrehozhatatlan, a mulasztás okozta hiány jóvátehetetlen. Talán ezért látta úgy Isten, hogy csak saját fia feláldozásával törölheti el mindezt?

- Sík Sándor saját himnusz-fordításából egy kötetet állított össze. Ebből is olvastunk egyet, egy az 1200-as évekből való Stabat Mater Dolorosa (Áll a fájdalmas Istenanya) kezdetűt. A történelem során sokakat megérintett ez a „kép”. Mi egy énekkari feldolgozását hallgattuk meg hanglemezről, talán a legnagyobb egyházzeneész, Palestrina alkotását.

- Krisztus és Mária kínjai mellé mai szenvedéstörténeteket társítottunk egy videofilm megtekintésével. A filmen visszaemlékezéseket láttunk többek között a litván keresztények üldözéséről a szovjet időkben, egy fehér szerzetes idézte az

angolai testvérháború s egy ír lelkész az ottani terror borzalmait.

- A középkor a húsvéti gondolat középpontjába a bűnt, a vétkező embert, a kárhozatba vivő testet állította. Ezekért kellett Krisztusnak a kínhalált elszenvednie.

Az ókeresztényeknél a nagyböjt a keresztelkedésre való lelki felkészülés időszaka volt, melyet a várakozás örömteljes feszültsége töltött be. A keresztelendő várta, hogy az egyház részévé válhasson, a közösség várta az új testvérek befogadását, s együtt készültek az örök feltámadásra.

Korunk hívő embere számára mindkét szemlélet igaz és időszerű. Mire a hírlevél megjelenik, vége a nagyböjtnak, már a feltámadás örömeivel ünneplünk.

KE.

A TARTALOMBÓL	
Ősszel történt.....	2.
Lesz még farsang jövőre is.....	2.
Testvérlapunk.....	3.
Mi is koszorúztunk.....	3.
Az Atya éve.....	3.
Piroska és Farkas.....	4.

Ősszel történt

Halottak napja után körülbelül két héttel, édesanyámmal kimentünk a temetőbe. Bár jó ideje esett vagy borongós idő járta, ezen a délelőttön verőfényes napsütés oldotta a késő őszi komor hangulatát.

Már a bejáratnál feltűnt egy törékeny, apró termetű, idősebb hölgy, amint leszegett fejvel, kezében sárga rózsaszálát tartva, elgondolkodva ballagott.

Meglátogattuk szeretettinket, és az utolsó sírtól búcsúzva indultunk hazafelé, amikor feltűnt a sárga rózsát hozó néni. Megszólított bennünket, könnyek között, hogy merre van a kijárat, mert eltévedt. Nem értettem miért van még mindig nála a virág. Rákérdeztem. A sírástól akadozva elmondta, hogy egy hete temette el 53 éves fiát, és most nem találja a sírt. A férje már régóta itt nyugszik, a fiával autóval jártak ide. Ez a váratlan tragédia, a szörnyű fájdalom bizonytalanná tette. Nem emlékezett a parcella számára,

nem tudott megjegyezni tájékozódási pontot.

Ez Budapest legnagyobb temetője, aki gyakran kijár, az is az egyre szaporodó síroktól mindig új képet talál. Gondoltuk, hogy bemegyünk a temetőirodába, de a néni már alig állt a lábán, nem mertük magára hagyni. Az iroda messze volt, senki nem járt erre felé.

Elindultunk keresni. A néni a „kisfia” segítségét kérte, mi ketten édesanyámmal a Jóistenhez imádkoztunk. Talán másfél, két órája kerestük, fázni kezdtünk, fáradtunk. A néni csak sírdogált. Egyszer csak úgy éreztem, mintha valaki megfogná a kezem, hívna egy hang, hogy erre gyere. Előreszaladtam. A hervadó koszorúk takarták a nevet. Szentiványi, Szentirmai? Már nem tudom. Odavezettem a nénit. Letette virágját, átölelte az új keresztet. Már nem sírt. Beszélgettek.

Messzebb mentünk édesanyámmal, megvártuk, amíg elbúcsúznak. Kifelé menet már mindhárman beszélgettünk. A

néni az Örökimádó Templomban egy imacsoport tagja. Elmondta, hogy a tragédia óta nem tud Istennel beszélgetni. Nem érti, miért a fia, miért nem ő ment el előbb. Kérdeztem, hogyan él. Amikor kiderült, hogy együtt lakik a gyerekekkel, unokákkal, felderül az arca. Mesélte, hogyan kelti reggel a picit, reggelt készít, uzsonnát. Sok a dolga, korán kell kelnie. Igen. Még szükség van rá. Lassan a kijárathoz érünk, felszállt a villamosra. Nem tudom a nevét, azt sem tudom, hogyan találtam rá a sírra, mert pont ellenkező irányban volt „dolgunk”. Azt sem tudom, miért pont ezen a keddi napon látogattunk ki és miért pont ezen a napon sültött utoljára melegebben az őszi napsugár. Csak azt tudom most már, hogy „megkért” a Jóisten, hogy ezen a napon tolmácsoljam földi, emberi szóval a néninek, hogy vele van. Hogy tudjon újra imádkozni...

/ M.M. /

Lesz még farsang jövőre is...

Reméljük lesz még farsang és ha ügyesen csináljuk, jobb lesz, mint az idén volt.

Az ezévinek három eseményét röviden felidézem:

- *„Új műfajokat” mutatott be széles közönség előtt az oldalkápolnában Berecz András mesemondó. Erdélyi stílusban elmondott két mesét, énekelt egyet s gyermekrajzokat vetített, melyekhez rövid kis kommentárokat fűzött. Lebilincselő előadása rövid volt, még sokáig elhallgattuk volna.*
- *Két legyet ütöttünk egy csapásra a Boronkai család házszentelőjével. Péntek este lévén egyúttal kihelyezett felnőtt hittanóra is volt. A „tananyag” Ferenc atya felolvasásában a keresztény házasságról szólt: Vajda Sándor prédikációja, amelyért három napig kenyéren és vízen kellett böjtölnie. Elhangzott a falusi hívek előtt Sajghó Benedek főapát idejében, bizonyára ennek füle hallatára, 1740-50 körül.*
- *Páran szomszédoltunk egyet, megnéztük, hogy mulattatja magát a barossi ifjúság a Szent Bernát házban. A farsangi est bevezetőjeként előadott két jópofa, saját maguk által írt, rendezett és díszletezett színdarabjukon nagyon jól szórakoztunk.*

ÁLDOTT, BÉKÉS HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK!

A HÍRLEVÉL SZERKESZTŐI

Van a Hírlevélnek egy testvérlapja...

Hetenként gyönyörű képekkel és rövid, bölcs mondatokkal hirdeti, hogy Istennél a szépség és a tudás. Ez a testvérlap a faliújság a templomunk előterében.

Onnan másoltam le az alábbi receptet, hogy mindenki hazavihesse és (legkésőbb jövőre) felhasználhassa:

NAGYBŐJTI PROGRAM

1. *A szent negyven nap alatt öt perccel korábban kelek fel, mint máskor. Ezt az időt imádságnak szentelem.*
2. *Tévézés, rádiózás helyett a Szentírást vagy valami más vallásos könyvet olvasok.*
3. *Minden este magamba nézek, hol kellene változtatnom magatartásomon.*
4. *Eleget teszek egy rég esedékes látogatásnak.*
5. *A szórakozásról, az élvezeti cikkekről történő lemondással megtakarított pénzt jótékony célra fordítom.*
6. *Nem halogatom húsvéti szentgyónásom elvégzését.*
7. *Pénteken részt veszek a keresztyúti ájtatosságon.*
8. *Meglátogatom beteg vagy magányos rokonomat, ismerősömet.*

Mi is koszorúztunk

1999.március 15-én a nagytétényi csata emlékművénél tartott ünnepi megemlékezésen mi is elhelyeztük koszorúnkat, szalagján a felirattal:

„Isten áld meg a magyart – Nagytétényi Római Katolikus Egyházközség”

A naphoz illő hangulatot ünnepélyes, szép szentmise alapozta meg. Kilenc órakor kezdődött, hogy aki akar utána átmehessen a koszorúzások színhelyére, a Zambelli emléktáblához és a csata-emlékműhöz.

Hol sírjaink domborulnak,

Unokáink leborulnak,

És áldó imádság mellett

Mondják el szent neveinket. – írta egykor Petőfi.

Ferenc atya jóvoltából kicsit kizökkentünk a mindennapok taposómalmából. Egy másik világba. Petőfiék korába. Mikor emberek tömegei áldozták idejüket, otthonukat, családi békéjüket, vagyonukat, egészségüket, életüket a szeretett „hon”-ért.

Nem tudom most még, hogy hol is volt a tétényi csatatér, hol domborultak az elesettek sírjai, s így ott le sem borulhattam. De a koszorút elhelyezőkkel együtt sokan hajtottunk fejet emlékük előtt, s a szentmisén ünnepélyes énekekkel és imádságos lélekkel gondoltunk Rájuk.

1999 – az ATYA ÉVE

Ebben az évben elmélkedjünk kicsit el az Atyáról, aki a világ teremtő ura és a mi Mennyei Atyánk. Megtanultuk elsőáldozáskor, bérmáláskor, de minduntalan tudatosítani kell bennünk, s el-elgondolkodni, hogy mit is jelent számunkra ez, s mennyire élünk ennek megfelelően. Ebben segít János evangélista az alábbi szentírási szakaszban:

„Ne legyen nyugtalan a szívetek! Higgyetek az Istenben és bennem is higgyetek!

Atyám házában sok hely van, ha nem így volna, megmondtam volna nektek. Azért megyek el, hogy helyet készítek nektek.

Ha aztán elmegyek, és helyet készítek nektek, újra eljövök, és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok.

Hisz ismeritek oda az utat, ahová megyek.”

Erre Tamás azt mondta: „Uram, nem tudjuk, hova mégy, hát hogy ismerhetnénk az utat?”

„Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet - válaszolta Jézus. - Senki sem juthat el az Atyához, csak általam.

Ha engem ismernétek, Atyámat is ismernétek, de mostantól fogva ismeritek és látjátok.”

Erre Fülöp kérte: „Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, s az elég lesz nekünk.”

„Már oly régóta veletek vagyok - felelte Jézus -, és nem ismersz, Fülöp? Aki engem látott, az Atyát is látta.

Hogy mondhatod hát: Mutasd meg nekünk az Atyát?

Nem hiszed, hogy én az Atyában vagyok s az Atya bennem? A szavakat, amelyeket hozzátok intézek, nem magamtól mondom, s a tetteket is az Atya viszi végbe, aki bennem van.

Higgyétek, hogy én az Atyában vagyok, s az Atya bennem. Ha másképpen nem, legalább a tetteimért higgyétek.

Bizony, bizony, mondom nektek: Aki hisz bennem, ugyanazokat a tetteket viszi végbe, amelyeket én végbevittem, sőt még nagyobbakat is végbevisz, mert az Atyához megyek,

s amit a nevemben kértek, azt megteszem nektek, hogy az Atya megdicsőüljön a Fiúban.”

Jn 14.1-13

Piroska és Farkas

levegőt is alig vettek, akkora beszélgetésben tértek haza az iskolából. Farkas máskor már felujjongott volna a pirított prézli illatát megérezve, de most csak mondta, mondta.

Nagymama elmosolyogta magát és megkérdezte:

Talán a március 15-i ünnepségen történt valami rendkívüli, talán ti is forradalmat csináltok?

Nem, nem, nagymama. A húsevő baktériumokról beszél egy ideje az egész iskola! Tessék elképzelni, a TV mutatott egy embert, aki beütötte a kezét a garázsajtóba, fertőzést kapott és le kellett vágni a karját, nehogy tovább terjedjenek a testében a húsevő baktériumok. – hadarta Piroska.

Ezek a TV-k mindig találnak pletykát, rendkívülit, többnyire valami borzongatót: sztrájk, baleset, robbantás, katasztrófa – mondta nagymama.

De ha már szenzáció, legyen szívet bizsergető. Mint Márta néni híre, mikor hazalátogatott Kárpátaljáról. Óriási mennyiségű ruhaneműt, élelmiszert, gyógyszert tudtak az őszi árvíz után szétosztani. És, mint mondta, gyorsan érkezett a segély Magyarországról. Sok jó embert ismertek meg tőlünk, sok új személyes kapcsolat szövődött. A küldeményekből ugyanígy kaptak az ukránok, ruszinok is, akiket megdöbbentett a segítségnyújtásnak ez a mértéke. Felnéznek a magyarokra. A magyaroktól meg önbizalmat kaptak, az anyaország melléjük állása felrázta őket a fásultságból, várják a tavaszt, hogy megindulhasson az újjáépítés. Remélem, a belvizeink és árvizeink után lesz még ereje az országnak, hiszen most még komolyabb segísége lenne szükségük.

Hurrá! – kiáltotta el magát Farkas, aki benyitott a konyhába. – SZILVALEKVÁROS DERELYE! Ha azokat a fránya baktériumokat is ilyen mennyei derelyével böjtöltetnék, tuti leszoknának a húsevésről.

Ugye nagymama, tuti – itt Piroska rosszmájúan megnyomta a tuti szót – hogy jövő pénteken az én kedvenceim közül fog valami itt illatozni!

Bizonyára – válaszolt nagymama azonnal, miközben önkéntelenül még mindig csóválta a fejét a slamos beszéd hallatán. De egy pillanat múltán már megenyhülten kérdezte:

Aranygaluska jó lesz?

ke

H Í R E K

➤ GYERMEK EBÉDELTEZÉS folytatódik januártól a Máltai Szeretetszolgálat szervezésében szombatonként. Az étkeztetés az egyházközségünk erre vállalkozó ifjúsága és hívei segítségével történik, akik ebéd előtt és után játszanak és beszélgetnek a gyerekekkel, hogy az ebéd ne „csak” egy egyszerű ebéd legyen. Nagy élmény a gyerekek öröme és a segítő felnőttek lelkesedése. Kérjük a Jó Istent, kísérje áldás ezt a jószándékot.

➤ MÁJUS 3-ÁN zarándokutunk Garamszent-benedekre vezet a Julianus Tours-szal.

➤ ÜNNEPI MISEREND a következőképpen fog alakulni az elkövetkezendő napokban:

Húsvétvasárnap:

8-kor, 10-kor és este ½ 7-kor,

Húsvéthétfő:

8-kor és 10 órakor

➤ MÁJUS ELSEJÉN a Baross Gábor telepiekkel közösen autós-gyalogos kirándulás lesz, melyre minden érdeklődőt szeretettel várunk. További részleteket majd hirdetjük.

A Hírlevelet kiadja : a nagytétényi római katolikus egyházközség . Szerkesztik az erre jelentkezők , írják az egyházközség tagjai, ezért akik a lapban bármit olvasni, látni szeretnének, valamit hirdetni, felajánlani, kérni óhajtanak , vagy bármilyen ötletük van a lappal kapcsolatban , azok a következő személyeket keressék :

Szelbert András (1225. Budapest, Batthyány u. 34. Tel : (1) 226-8699) ,

Koncz Endre (1225. Budapest, Tenkes utca 4/a. Tel: (1)226-1323) ,

Németh András (2440. Százhalombatta, Nap utca 7. Tel : (23) 358-240) .

A plébánia leveleszekrényébe is be lehet dobni híreket, üzeneteket .

A Hírlevél megfelelő mennyiségű anyag összegyűlte után, vagy alkalomhoz kapcsolódva jelenik meg .Az újság korábbi példányai a plébánián igényelhetők.

2 oldal (1 lap) előállítási költsége mintegy 15 Ft . A költségek fedezésére adományokat elfogadunk .